

موسسه آموزش عالی

کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی ایران

معاصر

ایران - تهران ، مرداد ماه ۱۳۹۶

عنوان: معماری پایدار با رویکرد بومی سازی و تاثیر اقلیم بر آن (نمونه

موردی سیستم))

((ساره دادپورسارانی*¹ ، لایا دادپورسارانی² شهلا دادپورسارانی³ لایلا دادپورسارانی⁴))

۱-استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور واحد زاهدان

۲- دبیر آموزش و پرورش

۳- کارشناسی ارشد حقوق

۴-مهندس عمران

(dany_bahoosh2@yahoo.com)

چکیده

اوضاع اقلیمی از عوامل موثر در شکل دهی محیط های انسان ساخت می باشند، که مبین آن معماری سنتی کشورهای مختلف جهان، بویژه کشور خاورمیانه و از جمله کشور ما، سرشار از تجارب و نمونه هایی است که نشان دهنده ی راه حل های بسیار دقیق و حساب شده در سازگاری فضاهای کالبدی شهرها با اوضاع اقلیمی است. عناصر شهری در هماهنگی با محیط طبیعی و فرهنگی چهرهای خاص یافته اند و در بهره گیری از انرژیهای طبیعی و مقابله با شرایط نامساعد و بسیار سخت اقلیمی کاملاً موفق بوده اند. خاستگاه معماری بومی منطقه سیستم ریشه در اقلیم و طبیعت منطقه دارد. منطقه ای با اقلیم گرم و خشک و نیمه بیابانی، برخوردار از بادهای ۱۲۰ روزه که اگر چه گاهاً همراه با گردوغبار است ولی تنها امکان رهایی ساکنین از گرمای طاقت فرسای تابستان میباشد. معماری بومی سیستم که در جهت شرقی و غربی گسترده شده فضاها هر کدام دارای چند عملکرد که در طول شبانه روز با یکدیگر همپوشانی دارند. از نظر فضایی شامل فضاهای بسته، نیمه بسته و باز می باشد. با توجه به شکل گیری و ترکیب معماری بومی و سنتی منطقه، این واقعیت بر مآشکار می گردد که خصوصیات اقلیمی منطقه بطور قابل ملاحظه ای در شکل گیری معماری شهری تاثیر بی بدیلی داشته اند. در این تحقیق با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و میدانی سعی شده تاثیر اقلیم بر معماری سیستم مورد بررسی قرار گرفته و راهکار و پیشنهادات متناسب با اقلیم منطقه ارائه گردد.

کلید واژگان: سیستم، معماری بومی، اقلیم گرم و خشک، فضای کالبدی